

ger, om det, efter alt hvad der foreligger, vil gaa med til dette Salg, som, naar det en Gang er gjort, aldrig kan ændres; og om det skal hedde overfor Efterkommerne, at den 21. December 1916 strøg det danske Landsting uden tvingende Grunde Flaget paa vore Øer i Vestindien, hvor det nu har været i 250 Aar.

Af de Grunde, som jeg her har omtalt, vil jeg stemme imod Salgstorslaget, og jeg vil anbefale ærede Meningsfæller at gøre det samme, og jeg vil sige, som Direktør Cold sagde i Kommissionen, at den Tid vil sikkert komme, da vi bittert vil beklage Salget af Øerne, hvis vi nu sælger dem.

Trier: I Sommer, da Spørgsmaalet om Vestindien kom frem, sagde en Mand en Dag til mig: „Der er ikke andet at gøre end at sælge Øerne hurtigst muligt; for hver Dag, der gaar, stiger Elendigheden derude“. Mandens Ord gjorde Indtryk paa mig, fordi ingen havde ofret mere end han af Tid, Arbejde og Tanker paa at bringe Øerne fremad, og de bestyrkede mig i, at Salget efter de Forenede Staters gentagne og tungtvejende Henvendelse var uundgaaeligt. I 50 Aar har Planer derom været oppe herhjemme, først og ivrigst hos de tidligere Tidens konservative Regeringer. Men allerede i Slutningen af det 18de Aarhundrede, da Forbudet mod Slavehandel i Dansk Vestindien udstedtes, har man tvivlet om Øernes Fremtid. Den danske Regering, som den Gang i sine Reformbestræbelser lededes af Tidsalderens fortjenstfulde, menneskevenlige Frigørelsesideer, mente trods dette, for at skaffe fornøden Arbejdskraft, at maatte tage Ansvar paa sig for den Modsigelse samtidig at stille Understøttelse fra den danske Stat i Udsigt for de Plantageejere, som i Mellemtiden, inden Forbudet traadte i Kraft, vilde gøre et forøget Indkøb af Negerslaver. Det samme Problem er i vore Dage oppe i skærpet Skikkelse, saa stærkt, at de Talsmænd, Øerne har sendt herover, med udtrykkeligt Mandat fra Befolkningen kraftigt har hævdet, at der til at sikre Arbejdets Fremtidsmuligheder ikke er anden Udvej end Øernes Overgang til Amerika. Og selv Mænd, der personlig er eller har været for, at vi skulde beholde Øerne, har i Rigsdagskommissionen malet Billeder af Tilstanden derovre, der uvilkaarligt taler Nødvendighedens Sprog om Afstaaelsen af dem. Endelig har jo et betydeligt Flertal af de Vælgere, for hvis Domstol man har ment det rigtigt at indanke Sagen, og som har afgivet Stemme, tiltraadt Tanken om Øsalget.

Forhandlingerne er da forbi, Afgørelsen maa træffes. Og Afgørelsen kan efter min Mening kun gaa ud paa, at Rigsdagen godkender den mellem den danske Regering og de Forenede Staters Regering sluttede Overenskomst. Det anbefaler jeg da paa mit Partis Vegne og knytter dertil Haabet om, at alle herhjemme, naar Afstaaelsen har fundet Sted, og Bølgerne igen har lagt sig, maa komme til en rolig Erkendelse af, at Vejen, man er gaaet, ogsaa for Danmarks Vedkommende har været den rette, samt Haabet om, at de vestindiske Øer, idet de optages i det store Nabosamfund, maa komme til at føle, at de ikke tog fejl, da de traf deres Valg, og maa se de Ønsker om en mere betrygget Fremtid opfyldt, hvormed de siger deres gamle Moderland Farvel.

C. C. Andersen: Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger til det Forslag, der foreligger til Behandling. Jeg mener, at der, efter at Vælgerne har givet Salgstraktaten deres Tilslutning, og efter at Folketinget har vedtaget det foreliggende Forslag med et meget betydeligt Flertal, ikke er nogen Anledning til at forlænge disse Forhandlinger eller til at komme nærmere ind paa selve Forslagets Enkeltheder. Jeg skal indskrænke mig til at udtale, at de Oplysninger, som Rigsdagskommissionen gennem sine Undersøgelser har tilvejebragt, yderligere har bestyrket mig i den Opfattelse, som i 1902 førte mig til at stemme for Øernes Afstaaelse. Jeg vil derfor i Dag anbefale det foreliggende Forslag til Vedtagelse.

Minister Rottbøll: De korte Bemærkninger, jeg skal gøre til denne Konvention, gør jeg i Tilslutning til enkelte Medlemmer af det konservative Folkeparti, der vil stemme for Konventionen ligesom jeg selv. Vi slutter os i øvrigt til den Betænkning, som er afgivet af det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Sonne). Naar man ude i Landet og ogsaa til Dels her paa Rigsdagen har betegnet os og dem, der vil stemme for denne Konvention, som Salgsvenner, saa vil jeg til dette gøre den Bemærkning, at for vort Vedkommende passer denne Betegnelse ikke. Den er ikke ramrende, fordi det ikke er med virkelig Tilfredshed, at vi stemmer for denne Konvention og ser, at Øerne bliver solgt. Da Sagen var for i 1902, stemte jeg for en Afstaaelse af Øerne. Jeg gjorde det, fordi jeg ikke havde den Tillid til det danske Folk, at man vilde administrere disse Øer saaledes,